

"twee uitersten"

Voor de verhalencursus moesten we een verhaal schrijven over een meisje met smetvrees dat verliefd wordt op een sloddervos...

Lot zucht en voelt de spanning oplopen. Heeft ze aan alles gedacht? De pedaalemmer in de keuken geleegd, goed opgelet dat haar kleren niet tegen die vieze container kwamen, daarna met haar elleboog de deur opengedruwd, de pedaalemmer teruggezet. Daarna heeft ze de kraan met haar pols opgedraaid, hoe handig ze daarin is geworden! Toch droomt ze nog van een kraan met sensor. Die hoef je helemáál niet aan te raken. Maar die zijn erg duur. Haar gedachten glijden naar Otto, de jongen, waar ze verliefd op is geworden. Hij is zo...ànders, geestig, leuk om te zien met zijn grote bruine ogen en zijn lichtgolvende donkerblonde haar, dat hij zo achteloos met zijn hand naar achteren strijkt. Hij lijkt wel een tikje nonchalant, maar hij ruikt fris en zelfs de geur van zijn adem is prettig. Natuurlijk zal er nog heel wat aan te sleutelen zijn, voordat er ook maar te denken valt aan een relatie, maar toch heeft Lot vlinders in haar buik. Vandaag gaat ze voor het eerst bij hem op bezoek. Vorige week is hij bij haar thuis geweest en hij keek er niet van op, toen ze hem vroeg zijn schoenen uit te doen en op een handdoek te gaan zitten, tenminste...hij liet niets merken. Lot schaamde zich wel een beetje, maar de angst voor vuil was sterker.

Maar nu moet ze naar zijn huis. Ze heeft kleding aangetrokken, die makkelijk gewassen kan worden. Je weet maar nooit! Lot zet haar fiets buiten en gaat nog een keer terug om haar handen te wassen. Je kunt nooit zeker genoeg zijn! Het is lekker weer, maar Lot kan niet echt van de fietstocht genieten. Wát zal ze aantreffen? Hij woont alleen. Wie weet is hij wel een vuilak, kan toch? Ze krijgt het warm.

Ze rijdt de straat in, hm, allemaal nette huizen, behalve dat ene dan, een tuin vol onkruid en lege flessen, help...dat is het adres waar ze moet zijn. Lot wil net omdraaien als Otto de deur open doet. 'Ik zag je aankomen', zegt hij. 'Kom binnen, je schoenen mag je aanhouden, want het is allemaal ouwe troep hier, van de kringloopwinkel of bij de vuilnisbak weggehaald'.

Lot laat bijna alles uit haar handen vallen, nee...niet haar tas op die vieze vloer! Kringloopwinkel? Tweedehands...van wie? Dat weet je nooit. Misschien wel hele vieze mensen...en vuilnisbak? Dat is nòg erger. Straks àlles in de was thuis en voor die tas heeft ze nog alcohol staan.

Otto gaat haar voor naar binnen. 'Let niet op de rommel', zegt hij. Lot kijkt, slikt en verslikt zich bijna van schrik. Overal troep, stapels boeken, lege, vuile glazen, waarschijnlijk vuile was op een stoel. Otto gooit het eraf en ze mag gaan zitten. Héél voorzichtig laat ze zich in de vieze stoel zakken. Gelukkig heeft ze genoeg wasmiddel in huis. 'Lekker stoeltje he?' zegt Otto, 'bij de vuilnisbak vandaan. Er had een hond tegenaan geplast, maar ik heb hem buiten goed laten drogen...hé wat heb jij nou?' Otto ziet hoe Lot langzaam in elkaar zakt en hoe haar ogen wegdraaien. Vreemd, ze leek zo'n gezonde meid...